

THE ONLY SLOVENIAN DAILY
BETWEEN NEW YORK AND CHICAGO
THE BEST MEDIUM TO REACH 180,000
SLOVENIANS IN U. S., CANADA
AND SOUTH AMERICA.

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

Neodvisen dnevnik zastopajoč interese slovenskega delavstva.

"WE PLEDGE ALLEGIANCE TO OUR
FLAG AND TO THE REPUBLIC FOR
WHICH IT STANDS: ONE NATION INDI-
VISIBLE WITH LIBERTY AND JUSTICE
FOR ALL."

VOLUME V.—LETO V.

CLEVELAND, O., SREDA (WEDNESDAY) FEB. 15, 1922.

ST. (NO.) 38.

Single Copy 3c.

Entered as Second Class Matter April 29th 1918, at the Post Office at Cleveland, O., under the Act of Congress of March 3rd, 1879

Posamezna številka 3c.

RUDARJI SE BODO BORILI S ŠTRAJ- KOM PROTI MEZDNEMU ZNIŽANJU.

MEZDNI ODEK PRIPOROČA KONVENCIJI, DA DO-
LOČI PROGLAS ŠTRAJKA, AKO BI SE POSKU-
ŠALO S 1. APRILOM UVESTI MEZDNO ZNI-
ŽANJE.

Indianapolis, 14. feb. — Mezdni komitej "United Mine Workers of Amerika" je danes priporočal konvenciji, da se odloči za generalni štrajk vseh unijskih rudarjev, ako bi se hotelo z 1. aprilom znižati plače mehkim premogajem, ali ako bi se ne hotelo povišati obstoječih plač trdih premogarjev.

Konvencija je takoj po predložitvi odsekovega poročila skoro soglasno zaključila današnjo sejo, ter se nadaljuje z zborovanjem šele jutri zjutraj. Stavljeno ni bilo niti en sam predlog, da bi se kaj debatiralo o predloženem poročilu meznega odseka.

Tudi sporno vprašanje med Lewisom in Aleksandrom Howatom, katerega je Lewis radi neposlušnosti odstavil od predsedništva kansaškega distrikta, ni prišlo danes na vrsto, medtem ko ni dvoma, da končno pride do tega.

Medtem ko konvencija sama ni debatirala o zahtevah meznega odseka, pa so delegatje debatirali v posameznih skupinah skozi ves dan.

Očividno so se delegatje strinjali z naziranjem uradnikov organizacije v vseh ozirih, kar se tiče meznega vprašanja. Namen unijskih uradnikov je v prvi vrsti prisiliti podjetnike, da bi se zopet direktno pogajali z rudarji glede nove pogodbe, in pa pridobiti na stran mnenje ljudstva v splošnem.

Zahteve meznega odseka so: Mehki rudarji pod nobenim pogojem ne dopuste, da bi se jim odtrgalo plače; zahtevajo, da se izenačijo nekatere mezne nepravilnosti v obsegu in izven obsega distriktov, tako da bodo nekatere vrste rudarji dobili nekoliko zvišanja; rudarji v trdih premogorovih pa zahtevajo 20-procentno mezdno zvišanje za kontraktne delavce ter \$1 za take, ki so plačani od dneva; zahteva se odprava avtomatične kazenske določbe, glasom katere se kaznuje kršitev delovne pogodbe bodisi od strani rudarjev ali podjetnikov; da se omeji 8-urni delovnik na čas, ko se stopi v rov, in ko se zopet stopi na prosto; čas in pol plača za prekourni čas ter dvojno plačo za nedeljsko delo.

V predgovoru teh zahtev se izjavlja, da bi vsako znižanje plač pomenilo za rudarje, da bodo morali trpeti pomanjkanje, revščino in degradacijo, ter dostavlja, da premogarji ne verujejo, da ljudstvo Zedinjenih držav želi, da se njih kurivne potrebe oskrbljeno na račun degradiranega delavnega ljudstva po rudnikih.

K poročilu se tudi dostavlja izjava, da morajo podjetniki ali nadaljevatelji s svojimi pogajanjimi z rudarji, ali pa stati pred javnostjo obtoženi, da so pretrgali svoj kontrakt.

Na koncu poročila je rečeno:

"Za slučaj, da do 1. aprila ne pride do nikakega sporazuma, tedaj priporočamo, da ustavi vse rudarske operacije, o čemur pa naj se še pred 31. marcem izreče članstvo United Mine Workers of Amerika potom referendumu.

V poročilu meznega odseka se v nobeni zvezi ne omenja "check off" sistema, toda smatra se gotovim, da se bo unija borila za to ustanovo v rudarski industriji in da bo zahtevala, da se vtelesi tudi v bodočem delovnem sporazumu s podjetniki.

Kot "opazovalca" sta bila navzoča danes na konvenciji tudi H. B. Dynes, in W. H. Rogers, svoječasi predsednik iowalskih rudarjev, ki sta sedaj v službi delavskega departamenta kot posredovalca v slučaju delovnih sporov. Domneva se, da bosta opazovala potek konference ter poročala dnevno delavskemu tajniku Davisu.

Kako radi sledijo ljudje vzhodu drugih, so dokaz številni samomori. Nekaj mesecev nazaj je izvršil nekdo samomor s tem, da je skočil preko novega mostu, in nemudoma za tem mu je sledilo še par drugih oseb. Zadržane čase pa so se zaleteli samomorilci k strupu. V teku enega meseca je zavžilo strup že šestnajst žrtev. Ravno včeraj je bil pripeljan v Charity bolnišni-

Švindlerji na delu v Chicagi.

PREKOSILI SO CELO SLOVE-
CEGA ŠVINDLERJA PON-
ZIJA.

Chicago, 14. feb. — Znameniti švindler Charles Ponzi, ki je pred dvema leti osleparil na tisoče lahkovernih ljudi za vse njih življenjske prihranke z obljubami o 100-procentnih dividendah, je našel v razkritem švindlerskem gnezdu v Chicagi vredne posnemalec.

Poleg tega pa se je razkrilo operacije njemu podobnih "finančnih genijev" še v New Yorku in pa med gotovimi oljninami interesi v Texasu.

Najnovejša "dela" teh lopovov so tako obsežna, da izgleda Ponzi, katerega glavni stan se je nahajal v Bostonu, Mass., v primeri z njimi še pravcati novinec. Ponzi je napravil v osmih mesecih iz nič osem milijonov dolarjev, za kar se ga je obsodilo le na pet let zapora.

V čikaškem sleparskem gnezdu je zapletenih več oseb. Glavni vodja sleparske bande je bil neki Leslie Harrington, ki je pobegnil iz Chicage, še predno ga je imela policija priliko prijati. Prijeti pa so Luke Byrnes, Thomas Moran, A. A. Labacki in pa neki Raymond J. Bishoff, ki je pri izpraševanju priznal, da je samo med tujezemskimi klavniškimi delavci v Chicagi prodal za štiri milijone in pol ničvrednega papirja, o katerem so mislili, da jim pri- nese kar čez noč velika bogastva. Družba je bila poznana pod imenom American Novacolate Co.

Harrington in Bishoff sta dajala svojim žrtvam pisane obljube, da bodo njih investirani denar prinesel po 50 do 100-procentne dividende. Bishoff je nekaterim baje v resnici izplačal nekaj dividend, medtem ko je Harrington svojim žrtvam, kadar so prišle zahtevati nazaj svoj denar, povečini vsilil ničvredne delnice Novacolate co.

Ko je policija vdrla v urad Novacolate Co., je našla tamkaj cele skladišnice stoka, not, in se kuritet.

Bishoff pravi, da bi bil naredil denar, ako bi ne bile kompanije, v katerih je investiral denar, propadle. Kako je pričakoval izplačati 50-procentne in 100-procentne dividende, seveda ni pojasnil.

Švindlerji ki so spravili lahkovne osebe v New Yorku ob približno \$50.000.000, so se baje posluževali povsem drugačnih metod.

V Texasu pa je obtoženih več oljnih družb, da so z lažnjivimi oglasili pripravile, da je veliko ljudi investiralo denar, ki bi ga drugače nikdar ne bi dali od sebe.

Formalne obtožbe so naperjene napram Ran er-Burk Burnett Oil Co., Ranger Comanche Oil Co. in Union National Oil Co.

TRIJE ZRAKOPLOVCI UBITI.

Madrid, 14. feb. — Danes so našli trije angleški zrakoplovci v bližini Madrida smrt, ko je njihov zrakoplov treščil na zemljo. Dva sta bila mrtva na mestu, eden pa je umrl v bolnišnici. Zrakoplov je bil namenjen za službo v Maroku ter je imel biti blagoslovljen jutri v prisotnosti španske kraljice Viktorije.

Kriza v republikan- ski stranki radi bonusa.

HARDINGOVA OPOZICIJA
PROTI POSEBNIM DAVKOM
IN IZDAJI BONDOV JE ŠE
POVEČALA SPLOŠNO ZME-
ŠNJAVA.

Washington, 14. feb. — Republikanska administracija se nahaja v najbolj kritičnem položaju, odkar je Harding nastopil svoje predsedniško mesto, in kot izgleda se bo kot posledica vprašanje bonusa za bivše vojake zopet za nekaj časa odrinilo na stran.

Gotovo je, da bi predsednik Harding varaje, da bi se zadevo za nekaj časa zopet pozabila.

Vodje stranke v kongresu pa so mnenja, da so šli že predaleč, da bi zadevo še enkrat pozabili. Kar skrbi kongresmane, je dejstvo, da njih termin poteče že prihodnje leto, in da se jeseni vršijo že volitve.

Senatorji se mnenja, da bo predsednik jutri predlagal nekako omejeno obliko davka na tovarniške produkte, akoravno je znana reč, da je večini kongresmanov in senatorjev ta način davka nezahveljiv. Tako močno je prepričanje, da bo predsednik priporočal to pot, da se bo skuina senatorjev odala k njemu že jutri zjutraj, da protestirajo proti taki sugestiji.

Vzpričo dejstva, da predsednik ne premano svari, da naj se pri sprejemanju bonusnega zakona ne računa na posojila v Evropi, medtem ko kongresni voditelji ne zatrujejo z nič manjšo vneto, da predloga za davek od vseh prodajniških transakcij, nima niti najmanjše prilike, da bi bila sprejeta, preostajata očividno samo dve možnosti.

Ena je, da se vprašanje bonusa še nadalje odloži. Druga pa, da se najde kak nov in dosedaj še neobjavljen način, po katerem se bo dobilo potrební denar.

Priporočilo, katero poda Harding jutri v svojem pismu na kongres, odvisi, kakšno pot zavzame vlada.

Administracija se, danes nahaja v hudih kleščah. Na eni strani so milijoni bivših vojakov, katerim je obljubila izplačati bonus, na drugi pa nasprotstvo kongresa vsakemu načinu, potom katerega bi bilo mogoče dobiti potrební denar. V jeseni so volitve, in zelo lahko se zgodi, da se obstoječa republikanska večina spremeni v manjšino, ako se ne izpolni obljub, danih bivšim vojakom.

Devet oseb obtoženih v zvezi z gledališko nesrečo.

Washington, 14. feb. — Porota mrliškega oglednika je danes odredila, da se aretirajo devet oseb v zvezi s četuvitvo gledališča Knickerbocker, kjer je 28. januarja 98 oseb našlo smrt pod razvalinami.

Obtoženi so R. G. Geare, arhitekt poslopja, J. H. Ford, ki je napravil načrt za streho gledališča; Morris Hacker, stavbeni pregledovalec, ko je bilo poslopje dogotovljeno; Frank I. Wagner, podjetnik, ki je imel v rokah zgradbo stavbe; Donald Wallace, splošni nadziratelj pri delu, R. G. Fletcher, superintendent Hammett Fire Proofing Co., ki je zgradila stene; John L. McDonald, kontraktor, ki je postavil železno ogrodje gledališča; Thomas L. Costigan, vladni inženir

Kdo je umoril Tay- lorja?

TEORIJE SO RAZNE, A VPRA-
ŠANJE JE SE VEDNO NE-
REŠENO.

Los Angeles, 14. feb. — Policija nadaljuje z zasliševanjem raznih prič, o katerih se pričakuje, da bi dale kako nadaljno sled, ki bi pomagala pri iskanju umorjenega filmskega direktorja Viljema D. Taylorja.

V tem svojem prizadevanju skuša policija najti neko žensko, katero se smatra za glavno razpečevalko raznih sredstev, kot kokain in opij, o kateri je bilo znano, da je razpečevala koloniji v Hollywood, Cal.

Po mnenju policije so tej ženski znane okoliščine, pod katerimi je bil ustreljen Taylor.

Med tem pa se poroča, da je Mabel Normand podala izjavo, da "se morila mora prijeti in kaznovati". Ona je bila zadnja, ki je videla Taylorja še živega. V prizadevanju, da se najde omenjeno žensko, je danes policija preiskala ves kitajski okraj mesta, v katerem se je pripravljalo zanimive orgije s pijanci in omamljevalnimi sredstvi. Prostor, kjer so se običajno zbirale žrtve teh omamljevalnih sredstev, so bili danes zapuščeni, in ko izgleda, se je vse poskrilo. Policija je v zasledovanju bivanja te ženske v zadnjem času pronašla, da je čisto menjala svoje bivališče, da pa je vedno živela kje v bližini Taylorja.

Iz Taylorjeve zapuščine je razvidno, da je plačeval večje ali manjše svota vsak teden vsaj 10 osebam. Nekemu dramatičnemu kritiku v Los Angelesu je plače val vsak teden po \$200, da je hvalil njegove produkcije.

Domneva se, da je umor mogoč biti izvršen kot posledica dejstva, da se je Taylor kateri izmed teh oseb uprl nadalje plačevati tedenske svote.

Čudna razlaga.

San Francisco, 14. feb. — Tukajšnja policija pravi, da se je neki pomorski kapitan z imenom Chas Carson pred detektivskim kapitanom Mathesonov izjavil, da je pred kratkim na neki pomorski vojniški slišan med tremi oboroženimi vagabundi pogovor, iz katerega bi se dalo posnemati, da so bili najeti, da gredo v Los Angeles ter umorijo nekega filmskega direktorja z imenom Taylor.

Policija Carsonovemu pripovedovanju ne pripisuje preveč resničnosti. Carson je izjavil, da enega izmed vagabundov pozna, ter da je poznan pod imenom Bill Burns. Pravi, da je pozneje vse tri videl, ko so stopili na vlak, ki je odvozil proti Los Angelesu.

Columbus, O., 14. feb. — Mrs. Evelyn F. Snow, ki ima v rokah cenzuro filmov v Ohio, je danes izjavila, da se v Ohio ne misli prepovedati kazanje slik, v katerih igra Mabel Normand in Mary Miles Minter. To izjavo se je podala, ko se je zvedelo, da je mesto Flynn, Mass., odredilo, da se slike teh dveh igralk ne smejo kazati.

za columbijski distrikt, katere mu so bili predloženi načrti gledališča in pa Julian R. Dorman, pomožni stavbeni inšpektor, ko je bilo poslopje dogotovljeno.

Okrajni pravdnik Gordon se je nočjo izjavil, da bo šel slučaj pred veliko poroto čim prej mogoče.

STAVBINSKA POGAJANJA.

STAVBINSKI DELAVCI SO
PROTI UMEŠAVANJU KA-
KEGA POSREDOVALNEGA
KOMITEJA.

Charles Smith, tajnik cleve- landske zbornice stavbinskih delavcev, je včeraj izjavil, da delavci ne odobravajo sugestije, da naj bi pri pogajanjih z delodajalci posredovala kak tretja enota, zastopajoča bodisi trgovsko zbornico, zbornico trgovcev s posestvi ali katerikoli drugo skupino.

"Mi bomo govorili z ljudmi, ki nas uposljujejo ravne tako kot govoriti trgovce posestvi ali katero koli drugo rečjo s človekom, kateremu bi rad nekaj prodal.

Smith je obenem odgovoril na zahtevo trgovske zbornice, da se iz bodoče pogodbe izloči vse take določbe, o katerih se misli, da omejujejo produkcijo.

V svoji izjavi pravi Smith: "Stavbinski delavci niso nič manj zainteresirani v blagostanje v gradbeni industriji kot kdorkoli drugi, oziroma še bolj. Ako ljudje ne bodo gradili tudi naši delavci ne bodo jedli. Zveza trgovcev s posestvi vzame eno leto počitnic, ne da bi zato kdo trpel.

In trgovska zbornica pravi, da je uvedla preiskavo v one določbe obstoječe delovne pogodbe, ki omejujejo produkcijo. Ako je zbornica v resnici uvedla kako preiskavo, tedaj bi bilo samo pravilno, da bi se gledalo obeh določb, katere misli, da bi se jih moralo odpraviti, obrnila na strokovne unije za njih naziranje. "Preiskava", ki ignorira eno stran, ne more biti zelo nepristranska.

"Zbornica tudi zahteva, da se uposljuje vsakega moškega, ki je zmožen dela, brez ozira, če je član unije ali ne. Z drugimi besedami: Otvorimo odprto delavnico. Stavbina industrija je zavrnila odprto delavnico eno leto nazaj, ko se je izdalo za mesec januar 50 procentov manj stavbenih dovoljenj kot pa letos, zato ni misliti, da se bi kalilo že 5 let obstoječi mir v stavbeni industriji letos sprejemamo splošno diskardiranje, starokopitnega in nečloveškega "ameriškega načrta."

"Vsak zmožen delavec lahko pristopi k uniji. Tu ni nikakih zaprek. Toda trgovska zbornica govori "o javnih interesih. Kdo pa predstavlja javnost? Najmanj dve tretjini vsega prebivalstva sestojijo iz delavstva in njihovih družin, medtem ko pretežno del ostale tretjine predstavljajo večji in manjši trgovci.

"Ako ti trgovci, bankirji, lastniki gledališč in drugi katerih dohodki so v veliki meri odvisni od zaslužka delavcev ne dobijo pri- merne podpore kako pa bodo gradili? Kako bodo celo živeli?

"Zakaj to pismo od trgovske zbornice sredi tega pogajanja? Kako pa oni vedo da se sedaj sploh o teh določbah razmotriva? In kdo je boljše kvalificiran da jih razmotriva kot tisti ki jih je ustvarjal? Ali ni jasno da so podjetniki kateri so sprejeli te določbe v pogodbe to storili v prepričanju da ne bodo škodovali industriji? In ako te določbe ostanejo tedaj je zbornica z javnostjo vedno lahko sigurna da so za to dobri vzroki.

"Niti ene določbe ni radi katere se zbornica pritožuje ki ne bi bila v korist industriji, ki ne bi protektirala investitorja ter varovala ude in zdravje stavbinskih delavcev. Vsaka določba je bila sprejeta kot pravična in človekoljubna. Te določbe so edina ga-

Odgovor na Hoover- jev napad

V RUSIJI JE DOVOLJ DELA
ZA VSE POMOŽNE ORGA-
NIZACIJE.

New York, 14. feb. — Miss Jean M. Bangs, tajnica ameriške organizacije za pomoč ruskim otrokom, je sinoči izjavila, da ameriška resnična administracija, kateri načeljuje trgovski tajnik Herbert Hoover, ne more dostiti potrebam vseh gladujočih usov, in da je dovolj dela za vsako organizacijo, ki hoče pomagati.

To izjavo je podala Miss Bangs kot odgovor na kritiko Herberta Hooverja in na njegove napade na razne dobrodelne organizacije, ki pobirajo po Ameriki prispevke za pomoč gladnim v Rusiji.

Hoover igra hinavščino.

Miss Bangs pravi, da je jako hinavsko od Hooverja, da kritizira gotove dobrodelne organizacije v Ameriki, ker sodelujejo z rusko sovjetsko vlado, medtem k je on sam kot načelnik ameriške resnične akcije v Rusiji prejel \$10.000.000 v zlatu od ruske sovjetske vlade za nakup potrebščin katere so se razdelile med gladnike.

Miss Bangs pravi:

"Zgodbe, ki jih prinašajo New York Times in drugi listi, niso ustavile delovanja našega komiteja niti za eno minuto. Fakt pa je, da so možje in žene, ki se zanimajo za ruski relief, sili kot posledica teh napadov tem odločneje na delo. Mi gremo z našimi načrti nemoteno naprej.

"Jako težko je razumeti Hooverja. New York Times, ki je pri- nesel napad Hooverja na te dobrodelne organizacije, je obenem tudi prinesel iz Minneapolisa vest, da Hoover tamkaj nakupuje za \$12.000.000 žita z zlatom sovjetske vlade in za sovjetsko vlado. "Ako Hoover lahko kupuje žito za setev za prizadete pokrajine z denarjem, ki ga je dobil od sovjetske vlade, zakaj bi mi ne mogli pošiljati naše prispevke na Ruski Rdeči Križ, ki je samo napopolnaden ustanova, katerih nepristranost in zmožnost priznava Mednarodni Rdeči Križ.

Miss Bangs je izjavila, da njena organizacija ni v zvezi s "Priatelji sovjetske Rusije". Komitej pri- redi 25. feb. velik koncert in ples, pri čemur bodo sodelovali številni prominentni ljudje.

rancija graditelja, da bo zgraje- no poslopje varno in sanitarno. Ako se sledi nasvetu trgovske zbornice, tedaj bomo imeli kmalu slabo ter zanikerno zgrajena poslopja, in včasih celo nevarna.

"Zbornica pravi, da bi se z odpravo gotovih določb prihranilo 20-procentov na gradbenih stroških. To je že možno, toda življenje poslopij bi se znižalo za več kot 20 procentov, medtem ko bi se število smrtnih in manjših nesreč gotovo tudi zvišalo za 20 procentov, ki bi ogrozile ne le delavce, temveč tudi "javnost", katere varnost se postavlja v nevarnost s slabo zgrajenimi poslopji.

"Ni resnica, da omejujemo delo naših članov. Vsak član unije lahko izvrši pošteno dnevno delo v soglasju z unijskimi pravili. Delodajalce, ki zahtevajo več kot pošteno dnevno delo, pa navadno najdemo izven stavbinske zve- delajalci, ki poznajo razmere, redkokdaj zahtevajo nekaj nespametnega."

"Enakopravnost"

ISSUED EVERY DAY EXCEPT SUNDAYS AND HOLIDAYS

IZHAJA VSAK DAN IZVEMŠI NEDELJ IN PRAZNIKOV.

Owned and Published by:

THE AMERICAN-JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.

Business Place of the Corporation

6418 ST. CLAIR AVE.

SUBSCRIPTION RATES:

By Carrier 1 year \$5.50, 6 mo. \$3.00, 3 mo. \$2.00
 Cleveland, Collinwood, Newburgh by mail..... 1 year \$6.00, 6 mo. \$3.50
 3 mo. \$2.00.
 United States 1 year \$4.50, 6 mo. 2.75, 3 mo. \$2.00
 Europe and Canada 1 year \$7.50, 6 mo. \$4.00
 POSAMEZNA ŠTEVILKA 3. SINGLE COPY 3c.

Lastuje in izdaja ga

Ameriško-Jugoslovenska Tiskovna Družba.

6418 ST. CLAIR AVE. Princeton 551. 6418 ST. CLAIR AVE.

Za vsebino oglasov ni odgovorno ne uredništvo, ne upravnništvo.

CLEVELAND, O., SREDA (WEDNESDAY) FEB. 15., 1922.

104

NEDOSLEDNOST.

Nedoslednost je brezdvomno ena najbolj karakterističnih lastnosti ameriškega ljudskega mišljenja. To se je dokazalo že nešteto krat.

Začetkom vojne se je Amerika le smejala Evropi, a na koncu je sama skočila v krvavi metež. Ameriško ljudstvo je po končani vojni zavrnilo Wilsonov program na vsej črti, ker je mislilo, da hoče Wilson Ameriko preveč globoko zamotati v evropske zadeve, a nato so izvolili Hardinga, ki je sklenil celo vrsto pogodb s tujezemskimi državami, in senat jih bo najbrže tudi odobril brez misli na to, da se postavlja v nevarnost javnega mnenja.

Ali vzemimo razočaranje bivših vojakov. Človek bi mislil, da bodo ti razočaranji pričeli spoznavati resničnost besed, ki so jih izrekli Debs in drugi že tekom vojne, namreč, da je bila zadnja vojna le borba za kapitalistična prvenstva. Ameriška legija na primer v eni sapi grozi z nasilno akcijo proti Debsu, ker se ga je izpustilo na prosto, in toži nad neznosnim položajem, v katerem se nahaja večina bivših vojakov. Vrhovni poveljnik Legije v New Yorku na primer pravi, da je položaj prišel tako daleč, ko je Legija brez vsake moči, da pomaga.

"Ne vem, kje se bo to končalo in kaj se bo zgodilo, pravi v svoji izjavi, "ako ne dobimo kake vrste pomoči. Vsak dan prihajajo nove trume bivših vojakov, ki se zanašajo na našo pomoč, medtem ko jim je mi ne moremo dati."

Jako podobno izjavo je pred kratkim prinesel uradni organ Legije v Clevelandu.

In ti organi se najbolj ljutijo, ker je predsednik pomislil onega Debsa, ki jim je še takrat, ko se jim je obljubovalo deveta nebesa na zemlji, kadar se povrnejo iz vojne, povedal vse tisto, kar sedaj sami okušajo.

Kaj se naučimo iz tega? — Da niti revščina, nezadovoljstvo ali razočaranje ne bo dovedlo ljudi k spoznanju, temveč da bo to delo mogla izvršiti edinole izobrazba.

Viska je danes najbolj zaničevana stvar v Ameriki. Zakon jo je takorekoč izobčil iz človeške družbe. Mi se

sicer ne bomo jokali za njo, ampak zdi se, da v tem tiči nevhvaležnost, kajti viska je bila tisto najbolj učinkovito orožje, s katerim so očetje ameriškega naroda ukrotili divje Indijance, pokupili od njih z njo njih zemljo, ter jih pripravili ob njih vlado na ameriškem kontinentu. Viska je bila za časa Washingtonove vlade po zapadnih krajih celo v tako velikem respektu, da se jo je rabilo kot denar. Celo davki so se plačevali v obliki viske. Odtod tudi prihaja ime "viskini upor", do katerega je prišlo tekom druge Washingtonove administracije, to je, leta 1794, v zapadni Pennsylvaniji, ko se je prebivalstvo uprlo zvezni vladi ter ni hotelo plačati davka.

Iz kongresnih krogov v Washingtonu se poroča, da se misli naložiti na vse tobake proizvode poseben davek, da se s tem dobi denar za izplačitev vojaškega bonusa. To pomeni skoro ravno toliko kot da bodo morali bivši vojaki sami plačati svoj bonus.

Ako se Lloyd Georgeu posreči ustvariti še v Egiptu in Indiji tak položaj kot na Irskem, kjer se danes Sin Fajnovci med sabo tepo kot najstarejši sovražniki, tedaj bo lahko z zadovoljstvom zapel "Britania Rules".

Iz stare domovine.

Redek lovski plen. Divjega prašiča 80 kg težkega je ustrelil gozdni nadkomisar inženir Jenčič iz Kočevja.

Tatvine v Mariboru. K neke mu čevljarju na Aleksandrovci cestji je prišel okoli 22 let star mladeni in ga vprašal, če ima na prodaj kake stare čevlje. Čevljar mu je takoj postregel, nakar ga je tujec prosil še za kake stare hlače. Ko je šel čevljar po nje, pa je tujec izmaknil še par novih čevljev in izginil. — Zasebnici Jeri Reisman je neznan tat ukradel srebrno moško in žensko uro z verižico. — Ivani Haupt v Frankopanovi ulici je izginilo pet kokoši.

Smrtna kosa. Iz Moravc poročajo: "Tako izumirajo pošteni, izkušeni možje!" je vzkliknil marsikdo, ko se je raznesla vest o nenadni smrti tesarja Antona Urbanja, po domačem Gašpirjevega očeta iz Serjuč, moža stare korenine, poznane daleč na okoli. Posebno je ljubil ljudsko petje, stare Riharjeve napeve, zato so mu bili tudi novi zvonovi treh moravskih podružnic z neko izredno živahnostjo peli zadnjo pesem v zahvalo za njegov trud in vestnost, s katero jih je obesil v zvonik. Narava ga sicer ni obdarila s posebnimi dobrotami, a njegovo redno dobro razpoloženje in velika šaljivost mu je

osvajala življenje. Celo smrt mu je prizanesla s svojimi mukami: samo ena ura lahkega boja brez posebne bolezn, in bolnik je preminul. — VDolenji vasi pri Boštanjju je nenadoma umrl posestnik Anton Erman. Na poti od prve sv. maše ga je zadel mrtvoud. Bil je pošten, krščanski oče in gospodar. — Na Grosuplji je umrl Jožef Okorn v 81. letu svoje starosti. Bil je vzoren mož, cerkven ključar nad 50 let in učen gospodar.

S sekiro napadel davčnega eksekutorja. Iz St. Vida pri Stični poročajo: Davčni eksekutor Ignac Bregar in čenilec Franc Kastižar sta šla h G. rubit za 8000 kron davka. Ko prideta v hišo, je v veži korenjaški pomočnik kozo strgal. Gospodinja je poslala služkinjo klicat moža v oddaljeno gostilno. Ko je služkinja prišla, je pripomnila: Umaknite se, grozno je hud. Služba je služba, je rekel eksekutor in se ni dal oplasiti. Ko je pridivil G. domov, je poiskal težko sekiro na kratkem ročaju. V veži je parkrat udaril po mizi, nato pri lomasti v hišo, udaril po mizi, da se je zdrobila, ter se obrnil proti celnicu in dvignil sekiro nad glavo. Ko je čenilec zakričal: "Tomaž, kaj delaš?", se je ta brez besede obrnil in sredi hiše stopel na eksekutorja z levo roko pograbil za prsa, z desno sekiro vhtel ga rinil do stranskih vrat. Ko ga je pritisnil k vratom, so se ta

odprla in padla sta v drugo sobo. Čenilec misleč, da je smrt neizogibna, ako ne nalašč se lahko pripeti, da pade sekira na glavo. K sreči je padla na levo ramo in presekal samo obleko. Klicaj je na pomoč, a človeka nikjer, ker se je vse poskrilo. Eksekutor ležal je sekiro vjel, nakar sta se ruvala toliko časa, da je G. odnehal. Mogoče da se je spomnil, da ne dela prav. Nato sta se razšla.

Smrtna kosa. V Ljubljani je umrla v 73. letu starosti Rozalija Wester, roj. Pogorelec, mati nadzornika srednjih šol Josipa Westra. — V Kranju je umrl dr. Valentin Štempihar v starosti 71 let. Pokojnik je bil več let obč. svetnik in načelnik krajskega sveta ter vnet narodnjak. Bil je tudi zvest sodrudič "Slov. Naroda" pod Jurčičevim uredništvom.

Rodbinska žalost. Med Jakobom in Jero Anžič, posestnikoma v Dobrunjah, ni vladalo posebnega dobro rodbinske razmerje. Žena je morala večkrat na lastni koži občutiti močeve pesti. Te dni sta se zopet prerekala in mož se je hipoma tako razburil, da je ženo in dvamešnega sinčka tako grozovito pretepel, da je otrok vsled zadobljenih poškodb takoj umrl, ženo so pa prepeljali v bolnico. Mož pa je nato pokleknil sredi veže in nepremično zrl v kot ter sklenjenih rok molil. S pomočjo sosedov ga je brat spravil v bolnico.

Smrtna nesreča na državnem kolodvoru. Dne 19. decembra okoli 22. ure je na državnem kolodvoru v Ljubljani prazen z glavnega kolodvora vozeči gorenjski vlak povozil Ivana Borštnerja, snažilca vozov. Odtrgalo mu je obe nogi. Prepeljali so ga v bolnico, kjer pa je takoj vsled izkrvavljanja umrl. Zapuščena ženo in dva nepreskrbljena otroka. Kakor se je izvedelo, je ponesrečeni Borštner med vožnjo skočil na vlak. Na lce mesta došli železniški zdravnik dr. Rus mu je dal prvo zdravniško pomoč.

Razne nezgode in nesreče. Jakob Rihovnik, 12letni rejencev v Ljubljani, je hotel prižgati karbidko, katera pa ni bila pravilno skupaj sestavljena, vsled česar je nastala eksplozija in mu zagnala del svetilke v čelo. Smrtno nevarno ranjenega so prepeljali v bolnico. Upanja na okrevanje ni. — Hlapec Ivan Kastelic je v Janez Trdinovi ulici v Ljubljani razkadal senene bale. Pri tem

pa mu je ena padla na levo nogo in mu jo zlomila. — Janez Zeni, hlapec v Sevljah pri Sv. Joštu, je pokladal konju seno. Pri tem pa ga je konj udaril na glavo. — Edvard Blažič, krojaški vajenec v Ljubljani, je šel po stopnicah. Za njim je prišel neki drug, nje-mu neznan vajenec in ga sunil, da je padel. Pri padcu pa je udaril z desnico po oknu in si roko rani.

Občinsko gerentstvo pri Devici Mariji v Polju. Prisledniki občinskega gerentskega sosveta pri D. M. v Polju, ki so prestali poslovati, so razrešeni svoje dolžnosti. Nanovo so imenovani za prislednike tega sosveta: Franc Jamšek, Franc Grad, Anton Maček, Andrej Avšič, Jožef Hromec, Jožef Mihelič, Franc Gornjoli, Ivan Dimnik, Martin Cimerman in Feliks Svetek.

Napad na cesti. Ivan Pristov, žagar iz Gorij pri Bledu, se je vračal ponoči domov. V temi sta mu sledila delavca Tomaž Jenšterle in Ivan Por ter ga končno zahrbtno napadla. Eden izmed obeh je sunil Pristova z neko toplo stvarjo s tako silo v hrbet, da je bil težko ranjen in so ga morali prepeljati v bolnico.

Nezvesti hlapec. V Ljubljani je bil aretiran hlapec Josip Križ, bivši uslužbenec tovarne za konzerve na Vrhniki. Vodstvo ga je poslalo v Ljubljano, da dvigne pri neki banki znesek 15,000 K, s katerim je potem Križ po-begnul v Bošeno in tamkaj vese-ljal na žive in mrtve. Ker so se mu že močno posušili, se je vrnil v Ljubljano, kjer so mu takoj prekrbeli stanovanje v zaporu deželnega sodišča.

Smrtna kosa. V Ljubljani je umrla vdova prožnega mojstra Alojzija Bučar, rojena Jager. Do žive je 78 let. V Bohinjski Bistrici je umrl poštar Matevž Beve v starosti 78 let. V Mariboru je umrla mati gostilničarja Ivana Šobera, Lucija Šober, v starosti 80 let. V Celju sta umrla vpokojeni polkovnik Degelmann in mag. phar. Scianderli. V Gornji Radgoni sta umrla Antonija Just v starosti 49 let in Jernej Škrobar, cerkveni ključar.

JUGOSLAVIJA IRREDENTA.

Tragikomčen samomor. — Železnizar Franc Toblak iz Sv. Križi pri Trstu se je ob prihodu Italijanov preselil v Maribor, kjer je dobil službo pri železnici, do-čim je njegova družina ostala pri

Sv. Križu. Te dni je prišel Toblak v Sv. Križ ter je pregovarjal no, naj gre k njemu v Maribor. Uspeha ni imel. To je Toblak tako razburilo, da se je vrnil v Trst, bil je pa le nezmo-gel pod drugi vlak, ki ga je polnoma razmesaril.

Poslanec Tuntar v Gorici. Tržaška "Era Nuova" poroča: Tuntarjem vodstvu goriške niške blagajne, ki je vzbudila gromno senzacijo. Komunisti poslanc Tuntar je baje vzel v blagajnikovi oči 2000 li-jih spravil v žep, kljub vsem nikomimv protestom, ki je no pozval na pomoč policijo. Tar je svoto vrnil, policija pa je prijavila sodišču, ker je to drugi Tuntarjev slučaj posla-nzorabe.

Senzacionalen roparski v Trstu. — Dne 16. januarja 12.30, ob času, ko so vse polne občinstva, so vstopili v laffijevo menjalnico v Dan-tulici (prej ulica Sv. Antona) je možki. V menjalnici so se hajali menjalničarjev sin njegov stric Giacomo Zaccu-uradnik Casanelli. Vsi štiri šeci so naperili na Bolafija Zaccutija samokrese. Eden njih je skočil preko regreje dvema streloma usmrtil Bol-fija, potem pa skočil k blagaj-nograbil iz nje denar. Stari Z-ti je hotel streljati z brownin- na reparja, pa je samokres o-šel. Prišlo je potem do boja, njim in roparjem. Medtem zbrala na ulici gruča ljudi in parji so pobegnili. V bližini ce S. Nicolò je stal avtomobil. Trije roparji so skočili vanj, čim sta četrtga ustavila stražnika. Prijemu roparji oriskočil na pomoč njegov to-ki je izstrelil 6 strelcev na str-ka ter enega smrtno, drugega ter nevarno ranil in potem čil v avtomobil, ki se je od-peljal. Ranjeni stražnik je bil izkazalo, da je bil avtomobil vrtan po krogah in znotraj krvav. Javil se je namreč kvesturi šofer, ki je izpovedal so ga roparji z revolverji pri- daj jih je odpeljal v ulico Ricci, kjer so izstopili in po-izginili.

Gradnja mostov v Srbiji. — Ko Morave v Srbiji se zgra-štri novi železni mosti: pri O-lju, Markovu, Čupriji in Glu-cu. Materijal za moste se na-Dunaju.

Lepi striček

— Guy de Maupasant. —

Sedaj pa sedaj si slišal besedo: "Zadet". In šestorica sodnikov je sklanjala glave s strokovnjaškim pogledom. Občinstvo ni videlo drugega nego dve živi marioneti, ki sta se pregibali in iztezali roke; razumelo ni nič, a bilo je zadovoljivo. Tista dva možakarja sta se jim zdeli vendarle kaj malo graciozna in nekam smešna. Nehote so ti hodili na misel leseni borilci, ki jih prodajajo o novem letu na bulvarjih.

Za prva dva sta nastopila gospoda Planton in Carapin, eden civilen, drugi vojaški mojster. Gospod Planton je bil čisto majhen, in gospod Carapin zelo debel. Dejal bi, da mora ta balon na prvi sunek s fletom počiti, kakor napihnjen slonov meh. Smejali so se mu. Gospod Planton je skakal kakor opica. Gospod Carapin je gibal samo z roko, ostalo telo mu je bil vsled debelosti nepremakljivo, in vsakih pet minut je delal izpade tako po medvedje in s takim naporom, kakor da so to najodločnejši trenutki v njegovem življenju, in je treba napeti vso energijo. Potem je imel vselej dokaj muke, da se je zopet vzravnil.

Izvedenci so izjavili, da je zelo krepak in zelo oprezen borilec. In občinstvo, ki jim je zaupalo, ga je temu primerno cenilo.

Nato sta prišla gospoda Porion in Lapalme, eden mojster, eden amater; huda borba je bila, ljuto sta se zaganjala drug v drugega, da so morali sodniki s svojimi stoli vred bežati, podila sta se po estradi od tega do onega konca pa zopet nazaj: s silnimi, komičnimi skoki je ta prodiral in se oni umikal. Nazaj sta nakratko skakljala, kar je spravljalo dame v smeh, naprej sta se zaletavala z velkim zagonom, kar je bilo vkljub vsemu nekoliko razburljivo. To borbo dirko je označil neznan pavliha, ki je zavpil: "Tak nikarta se ne no razčesniti!" Gledalci, razžaljeni vsled te neslaposti, so pisali: "Pst!" Sodba izvedencev se je raznašala med ljudmi. Borilca sta pokazala mnogo čilosti, a tu pa tam se nista držala pravih meja.

Prvi del se je zaključil z jako lepim nastopom

Jaquesa Rivala proti slovitemu belgijskemu profesorju Lebegneu.

Rival je bil ženskam močno všeč. Bil je res lep fant, čedne postave, vitek in gibčen, gracioznejši od vseh, ki so nastopili pred njim. V načinu njegove parade in nje-govega naskoka je bila nekaka neprisiljena eleganca, ki je ugajala in se je ugodno razlikovala od energičnega, a precej navadnega načina njegovega nasprotnika.

Boj se je odločil zanj, ploskali so mu.

A že nekaj minut je vznemirjal gledalce čuden ropot iznad stropa. Bilo je močno cepetanje, pomešano z bučnim smehom. Dvesto povalencev, ki niso dobili prostora v kleti, se je brez dvoma zabavalo po svoje. Na malih polžastih stopnicah se je gnetlo okoli petdeset ljudi. Spodaj je bilo strahovito vroče.

Kričali so: "Zraka! — Pijače!" — Isti burkeš kakor prej je vreščal s prediljivim glasom, ki je preglušil mrmranje pogovorov: "Izvolite mandljevega mleka? Limonade! Piva!"

Rival, še vedno v svoji borilski obleki, je kar gorel v obraz: "Tako dam prinesiti hladil," je dejal. — Pohitel je proti stopnicam. A prehod do pritičja je bil popolnoma zagoden. Prav tako lahko bi bil strop predrl, kakor se prerinil skozi gnečo, ki je stala kakor zid na stopnicah.

Rival je zakričal: "Dajte sladoleda za dame!"

Pedeset glasov je ponovilo: "Sladoleda!" — Napo-sled se je prikazal pladenj. Ali na njem so bile samo prazne čaše, zakaj hladila so bila medpotoma izginila. Krepak glas je zarjul: "Saj se dušimo tukaj, končajte, pa pojdimo!"

Nekdo drugi je zagnal krik: "Začnite zbirati!" — In vse občinstvo je ponavljalo brez sapa, pa vendar ve-selo: "Zbirajte! ... Zbirajte! ... Zbirajte! ..."

Tedaj je začelo šest dam krožiti med klopimi in sli-šati je bilo ženketanje serbra, padajočega v nabiralnike.

Du Rival je pravil gospe Walterjevi imena slavnih mož. Bili so ljudje iz boljše družbe, žurnalisti, pa od velikih listov, od starih listov, ki so gledali "Vie fran-caise" z viska, z neko rezervo, ki je izhajala iz njih iz-kušelj. Videli so že toliko teh politično-finančnih časopi-sov, ki so propadli, ker so bili porojeni iz dvomljivih kombinacij in so se zrušili s padcem ministarstva. Tudi slikarjev in kiparjev je bilo zraven, ki so sploh ljubitelji

športa; kazali so tudi enega pesnika-akademika, dva glasbenika in mnogo tujih plemenitašev, katerih imenom je pristavljaj Du Roy zlog Pust., (kar je pomenilo "Pustolovce"), po angleški navadi, je razlagal, zakaj Angleži čakajo na svoje vizitke Esq.

Nekdo mu je zaklical:

"Dober dan, prijatelj!"

Bil je grof de Vaudrec. Duroy se je opravičil pri damah ter je šel k njemu, da mu je segel v roko.

Ko se je vrnil, dejal: "Krasen človek, Vaudrec. Pri njem čuti človek raso."

Gospe Walterjeva ni odgovorila ničesar. Bila je nekoliko utrujena, njena prsa, ki so se ob vsakem dihu krepko dvigala, so vlekla Du Royu oči nase. Včasih je srečal njeno oko, zbehan, obotavljajoč se pogled, ki se je pmudil na njem, pa takoj zbežal. In dejal si je: "Lej... lej... lej... Ali mi je tudi ta priletela."

Nabiralke so šle mimo. Njih puščice so bile polne srebra in zlata. Nov lepak so obesili na oder: "Velikan-sko presenečenje!" Člani razsodišča so šli zopet na svoja mesta. Vse je čakalo, kaj bo.

Dve ženski sta se prikazi, s fletom v roki, v boril-ski opravi, v temnem trikotu, z zelo kratkimi krili, ki so padala samo do polovice stegen, s tako nadbelo oblazi-njenimi napravniki, da sta morali držati glavo pokoncu. Bili sta lepi in rolati. Nasmehom sta pozdravili občinstvo. Dolgo so jima ploskali.

In stopili sta v pozituro med galantnim vzklikanjem in šaljivim šepetanjem gledalcev.

Ljubezni nasmeji je igral sodnikom na ustnicah, in vsak udarec so dobravali s polglasnim "bravo".

Občinstvu je ta nastop zelo ugajal, kar je tudi po-kazalo borilkama, ki sta razvnela moškimi srca in bu-dili ženskam tisti Pavizanom-prirojeni okus za nekoliko razposajene ljubeznivosti, za pobalinsko eleganco, za po-narejeno lepoto in ponarejeno gracijo, za kabaretne pevke in operetne kuplete.

Vselej, kadar je katera borilka naskočila, je šlo ra-dosno trepetanje po gledalcih. Ena je imela hrbet proti dvoranu obrnjen, dobro plečat hrbet, da so se odpirala vsem usta in se jim širile oči; in največjega zanimanja ni obračala nase spretnost niene roke.

Viharno so jima ploskali.

Nato je sledil boj na sabljo, a živ krst se ni zmenil

zanj, zakaj vsa pozornost se je strnila v radovedno kaj neki se godi zgoraj. Nekaj minut je bilo slišati ropot, kakor bi premikali pohištvo, ga vlačili po parketu kot ob selitvi. Potem hipoma pa so zazveneli skozi glasovi klavirja: in čul se je ritmičen topot nog, ki giblje v taktu.

Najprej se je vzdignil hrupen smeh med občinstvom v borilnici, in ko je zamikala ženske na ples, se niso gale več za to, kar se je vršilo na odru, in so začele naglas govoriti.

Dobro se jim je zdelo, da so se spomnili tisti, ki se bili zakasnil, na ples. Prav gotovo se ne dolgo-sijo. In vsi bi bili radi zgoraj.

A dva nova borilca sta se bila pozdravila in sta postavljala s tako resnostjo, da so sledili vsi po njiju gibom.

Delala sta izpade pa se zopet vzravnavala s pro-no gracijo, s preudarjeno močjo, tako varno in krepko-tako treznimi kretnjami in pravilnimi pregibi, s tako merjenimi mahi, da je bila nerazsodna množica vsa p-senečena in očarana.

Nijuu mirna okretnost, nijuu premišljenja gibov-urni premiki, tako pretehtani, da so se zdeli počasi, vlekli nase oči s samo silno popolnostjo. Občinstvo imelo občutek, da gleda pred seboj nekaj lepega in ke-ga, da mu kažeta dva velika umetnika v svoji zve-nekaj najboljšega, kar je sploh mogoče videti, da sta-jata pred njim dva mojstra vso svojo izurjenost in čičo, vse preračunano znanje in vso telesno ročnost.

Nične ni več črnil besede, tako so ju gledali. Pa-pa, ko sta si segla po zadnjem sunku v roko, je izbruh-hrup in višči, cepetanje in rjovenje. Ves svet je po-nijuu imena: bila sta Sergeant in Ravignac.

Razdraženi duhovi so iskali prepira. Moški so ozirali po sosedih, kakor da bi se radi pričkali. Radi-mega nasmeha bi se bili začeli izzivati. Ljudje, ki n-imeali nikoli flereta v roki, so kazali s palicami udarce-parade.

A polagoma so začeli odhajati po ozkih stopni-Nazadnje so hoteli vendarle priti do pijače. To je ogorčenje, ko se je razvedelo, da so plesalci bule-oplenili, potem pa odšli godrnjaje, da je nesramno, bi-ti semkaj dvesto ljudi, in jim ničesar ne pokazati.

(Dalje prih.)

Mar'ja Kmetova.

HELENA.

Izmučena sem sedela pri oknu in slonela na polici: „Da bi bilo vedno takole, takole,“ sem pomislila in sem zaprla oči. „Kaj me je bilo premotilo, da sem zalela s poti na klanec, koder mi noga ni bila vajena hoje? Zakaj tako?“

Dve leti, dve leti! Kaj se je bilo zgodilo v dveh letih z menoj!

Postarala sem se bila za deset let in več, nobenega veselja ni bilo; za delo nisem otrok nimam, kar umrla bi! „Pa sem pogledala spet skozi okno in zahotelo se mi je po svetu. „Da bi šla zdaj kam, da bi šla in se ne vrnila nikdar več!“

Tedaj je vstopil Jože in je dejal:

„Helena, nekaj dni me ne bo doma; v Trst pojdem.“

„V Trst?“

Široko sem razprla oči in sem zagledala v duhu mešanice cest in prostrano morje.

„Da, v Trst.“

„Kaj boš ondaj?“ — Nisem ga izpraševala sicer o njegovih poth, a Trst — to je bil zame že daljni svet!

„Kupčija; važen opravak imam ondaj.“

Tedaj sem planila k Jožetu in ga objela z obema rokama.

„O, tudi jaz pojdem!“

„Lepo prosim!“

„Doma moraš biti. Dela je preveč.“

„Ah, to delo, delo! Ničesar drugega ne slišim pri tej hiši!“

„In kaj si mislila, da bo, ko si me vzela?“

„Da, kaj sem mislila...“

Obnila sem se in obstala pri oknu. Čutila sem, kako mi polzijo debele solze iz oči in hudo mi je bilo, da me je dušilo v grlu.

„Torej — z Bogom!“

„Jože!“ Spet sem šla k njemu in se ozrla vanj s prosečim pogledom. „Jože! Poltretje leto že nisem bila zdama. Kaj ne vidiš, kakšna sem postala? Kaj ne vidiš, da moram nekam, da si malo oddahnem?“

„Moj Bog, mati niso bili vse življenje nikjer, in ni jih konec!“

„Kako moreš... Pa seveda, ti ne razumeš vsega tega. Pa do-“

bro, Jože, kakor hočeš: jaz pojdem v Trst! Če me ne maraš s seboj, bom šla sama dan pozneje. To je moja trdna volja. Zdej pa, kakor hočeš.

„Ali za božjo voljo, hudič vendar, krave bi se mi smejale!“

„Jaz pojdem v Trst.“

„Vraga vendar, kako si otročja! Pa pojdi pa greva, torej, če si že taka!“

Tako skromna sem bila postala, da mi je bil zdaj Trst v namdestilu za ves oni daljni svet: za Italijo, za Rusijo, za Pariz.

Sedela sem v vagonu in tak mir, taka dobrota je bila v meni, da nisem čutila ne sebe in ne Jožeta pred seboj. Vzela sem bila knjigo s seboj, da bi bila; a ničesar nisem razumela, pa sem jo zaprla in položila kraj sebe.

Nobene misli ni bilo, ne želje in ne žalosti. Hiteli so kraji mimo mene: sivkasto-modre pokrajine in belo kamenje kakor ovčice. Cerkev, z nizkim, širokim krasnim zvonikom, s kamenjem obložene stehe in potem ograde krog rdečastih flovnatih minijatur od njiv. Vijugasta, kamenasta pot, nizki borovci, vsi skriti v enomogli od burje — in grčev, preprost in otroški. V svetem pričakovanju sem zrla skozi okno. Zdej — še malo — zdaj: in ležalo je pred menoj v skrivnostnem mraku morje — in lučke in lučke so se iskriale ob njem. Globoko sem zavzdihnila, odprla okna in se sklonila daleč vun. Tako široko, tako prostrano je bilo vse; čutila sem, kako me zapuščajo vse vezi na prejšnost. Globoko sem vdihavala neko posebno, mehko, kakor v volno zavito ozračje. Zadišalo je po morju: slano, oljnato, prenašeno, kakor v omotici sem zaslišala Jožetov glas, kakor v omotici sem se oblekla in kakor v omotici sem stopila na ulico — Trst: sum, ropotanje, zvonjenje, brnenje svrščanje, to potopanje, drdranje. Neznana govorica, tuja melodija besed.

7.

Še skoraj mračno je bilo, ko sem vstala drugo jutro in se naglo oblekla: kakor bi se bila balala, da so vse to le sanje, se bom prebudila in bom spet doma v Bukovici. Jože je imel svoja po-

ta in prosta sem bila in sama zase.

Ceste so že živele, tramvaj je brnel in na prostnem trgu sem obstala in se nasmehnila. Takrat mi je bilo, da bi bila objela ves svet.

Šla sem kar tjavendan po ulicah in sem prišla pred neko cerkev. Po stopnicah sem šla počasi do cerkvenih vrat in sem se zagledala: pred menoj široka cesta kalne vide in čolni in jadrnice so zibale se sanjali na njej. To je bil kana in zadaj je bilo morje: sivo, mračno in polno skrivnosti. Zapiskala je sirena, velikanska senca se je motovila po morju in potem je zašumelo in zahropelo; klic s te strani, z one strani; črn dim kakor strah in ladja je odplula kdo ve kam. Morda v Afriko, morda v Azijo, morda v Ameriko, Avstralijo; kdo ve kam. In potem se je začelo bleščati po široki poti sredi morja: sonce je prodrlo skozi sive mrene in kakor nebo je bilo morje: svetlo na tej strani, mračno na oni, a prav tam ob obrežju zelenkasto-modro in skoro črno. Kakor v sanjah sem hodila ob kanalu in sem se ustavila na trgu: rože, rože same rože. Polne košare, polni jerbasi samih rož, rož in rož. In množica je valovila bolj in bolj in zdelo se mi je, da se pregibljem v taktu z njo dalje in dalje. Sonce je sijalo in luči je bilo več in več. Po korzu so hitele postave: lahke, gibčne, temnopokle. Velikomestni dih je zaplaval krog mene; sama sem bila v vsem šumenju, košček tega mesta, majhen drobček. Zasužetela je svila, zablistelo zlato in vozovi so švigali mimo v lahmem diru in topotu. Izložbe so se ponujale oboroč, kavarne so vabile. In ne vem kdaj in ne vem kako sem bila prišla na pomol k morju. Šla sem po tej kameniti reki, ki te vodi na morje in zadišalo je po ribah. Obstala sem na koncu pomola in se naslonila na kameno steben. Zdej je bilo morje sivo, zdaj rumeno; zdaj spet modro, zdaj rumenkasto. Kakor velika solnčna roža je vzcvetelo jadrno iznad gladine; zibalo se je nalahno, pripogibalo se in se blizalo z dostojanstvenim kretnjo. Galebi so se zaiskrili, potemneli, izgubili; se spet prikazali in odfrfotali na obrežje s čudno neznanim, kakor iz daljnih, tujih svetov privabljenim krikom. Vse je drhtelo v meni.

Tam v dalji so se bleščale skale v solne; na oni strani so sanjali hribočki; ne hribočki, komaj slutnja od njih; kakor modričaste risbe na japonskih vazah. „Kaj je več, zemlja ali morje?“ mi je šinila misel. Nisem vedela odgovora.

Zazvonilo je nekje in glas se je potopil v te nerazrešene vode, pa se je spet dvignil in se ozrl vame; pa je spet odhitel po gladki, zeleni cesti morja in se je spet porazgubil med visokimi hišami.

„Ali si ali nisi?“

Ozrla sem se, preplašila so me bile te besede. Kdo, odkod, kaj je?

„Helena, kaj si res ti?“

„Ah, pogledj, Mina!“

In še vsa začudena in spet vesela sem segla v roko Mini, sošolki iz učiteljskega.

„Pa kako?“

„Pa odkod?“

Obe sva vprašali hkrati in obe sva se zasmejali.

„No, tak povej, povej Helena, kako je to, da te vidim v Trstu?“

„Kar tako, prišla sva.“

„Kdo — sva?“

„Z možem.“

„Z možem? Ti si poročena?“

„Pa seveda! Kaj nisi vedela?“

„Ne. — S kom? Dobro? Lepo?“

„Ah, moj Bog! Koliko vprašanj v eni sapi! — Pa ti?“

„Sem že precej časa v neki banki tu.“

„Ah, prav, prav. To je dobro, zelo dobro.“

„Da, dobro.“

Pogledali sva si iz oči v oči in videla sem, da je Mina elegantna in velikomestna in je videti mlajša od mene. Hodili sva po pomolu in se pogovarjali.

„No, zdaj pa povej!“ me je spet vprašala Mina.

In povedala sem ji o Jožetu in o življenju v Bukovici. Pogledala me je in čutila sem, da z obžalovanjem.

„In koliko časa meniš ostati v Trstu?“

„Tako — dva dni.“

„Ah, beži, beži! Dva dni — seveda ne izpustim te zlepa. Povej mi, k sebi in ostati boš morala najmanj štirinajst dni, da veš!“

„O, Mina, to pa ne bo šlo!“

„Pa zakaj ne?“

„Ker sem poročena; ker me čaka delo doma, gospodinjstvo, skrb...“

„Seveda, seveda, seveda. Saj ste vendar bogati! Saj imate vendar koga, ki bi delal?“

„Imamo, kajpa. Toda jaz v resnici...“

„No, je že dobro. Privikrat si v Trstu, zdi se mi, da nisi zdrava južni zrak ti bo del dobro in s tvojim gospodom možem bom že jaz govorila, le brez skrbi bodi.“

„Ne bo šlo.“

„Bo šlo. Se k zdravniku te pošljem.“

V meni je kar plalo od veselja, a bala sem se vendarle, kaj bo rekel Jože.

Ali Mina je govorila tako vneto zame in jaz sama sem prosila z očmi in besedami, da se je vendarle odločil in mi dovolil, da ostanem še v Trstu. In ko je odhajal iz Trsta in sva si segla v roke, sem bila Jožetu v resnici in iz dna srca hvaležna.

Morda bi bila prav tako utegnili živeti kje drugje, v trgu majhnem mestu, morda celo v vasi. Zakaj pri Mini ni bilo velikega mesta.

Leven Trsta, v bližnji okolici je imela stanovanje in svoje gospodinjstvo v navadni preprosti, skoraj kmetijski hiši. Velik vrt pred hišo, vila in park na desni, siprepe in borovci in oljke; a prav pred teboj mesto — streha poleg strehe, kupole in zvoniki in zadaj morje kakor velikanska plošča: zdaj srebrna, zdaj zelena; daj modra in siva in spet čisto zlata. Ves dan so bile sobe v solne. Tiho in lepo je bilo v teh sobah. Slike in pohištvo in knjige: kakor da je vse to del tebe samega in te ne moti nikdar in te objame in si ves ti: v stenah, stolih in v solne. Če sem sedela pri mizi, sem videla na morje; če ko sem bila v postelji, sem videla na morje.

Veliko sem bila sama doma. Sedela sem pri oknu na solne, in nisem čutila sebe in ne prirode zunaj. Kakor da sem in da nisem. To je bil mir.

Prišel je časih Milan Potočnik, profesor, ki je stanoval v istem nastropju v isti hiši.

Ko sva se bila videla prvič in je bila Mina zraven, smo govorili in se smejali kar tako tjavendan. Ni mi bil kdove kako blizu, tudi mi ni bil zoprn, človek pač, ki se srečaš z njim in ti je vseeno, če ga boš še kdaj videl ali ne. Ko je bil prišel v drugič, sem bila sama doma, pa sem zapazila, da ima nekaj, kar ni, da bi šel človek mimo tega.

Prihajal je ob popoldnevi tiho in preprosto, s cigareto v roki in je obstal pri vratih.

„Motim, gospa?“

„Prosim, ne.“

Izpočetka me je spravljal njegov prihod v slabo voljo, zakaj dostikrat bi bila rajša sama. Ali potem so mi bili popoldnevi nekako prazni, če ni bilo Potočnika. Že sem se bila zalotila pri tem, kako sem nestrno pogledovala na vrata, prisluškovala in razjezilo me je to. „Kaj hočem pravzaprav?“

To je bil večer... Po zavesah se je spenjalo me-

sečina in je razpredala svetlobne niti po preprogi. Zelenkastobeke lučke so sanjale na tleh, na steni in še zgenile se niso. Zdej pa zdaj je z razprtim očesom pogledala cigareta v roki, namežiknila je in spet potemnela.

Sedeli smo, Mina, Potočnik in jaz v kotu na zofi in trenutek za trenutekom se je utrnila beseda in je spet ugasil, kakor bi jo bilo sram.

„Ah, ta romantična mesečina, nič več ni moderna, v slabo ime je že prišla, pa je vendar lepa,“ je dejala Mina.

„Ne da se,“ sem povzela jaz, „ne da se, da bi polagali čustva v škatlice in jim priljublili naslovo.“

„Čeprav bi bilo to zdravo,“ je odvrnil Potočnik.

„Kako?“ je vprašala Mina.

„Tako, da bi jih navsezadnje spravili v omaro in jo zaklenili.“

„Omara s čustvi,“ sem dejala in se nasmehnila.

„Kaj bi ostalo?“ je vprašala Mina.

„Razum,“ je odgovoril Potočnik, „in bolje bi bilo.“

„A ne tako lepo,“ je odvrnila Mina.

„Kdo ve,“ je končal Potočnik in molčali smo spet.

Čez nekaj časa je izpregovorila Mina:

„Sicer pa, kako, zakaj, čemu?“

„Beži, to so vprašanja kakor mesečina: v slabo ime so že prišla in več niso moderna,“ je govoril Potočnik. „Kako? Zakaj?“

„Ali veste pravzaprav, če ste sploh na svetu?“

„No!“ se je začudila Mina.

„Kdo ve! Morda nas ni.“

„Oh, gospod Potočnik, želodec — le tega vprašajte!“ In Mina se je zasmejala.

„To je dobro — radi tega se človek zelo oženi,“ je obrnil tudi Potočnik smer besed in je prigljal cigareto. V ozkem plamenčku sem videla njegov obraz, ki ga je prepredala lahna ironija.

V tem hipu sem zagledala v duhu Jožeta in prestrašila sem se, zakaj bilo mi je, kakor da on ni bil človek, ki je kdaj živel z menoj.

„Ali ste se vi le radi tega zeničili?“ je vprašala Mina.

„Oženjeni ste?“ Kar planilo mi je vprašanje iz ust in čutila

sem, kako mi je zaplala kri v obrazu. Zdelo se mi je, da je celo mesečina prisluhnila in nalahno vtrepetala.

„Kaj nisi vedela?“ je povzela Mina in kakor bi jo videla, kako me pogleda.

„Saj je vseeno,“ sem dejala s nekako s tresočim se glasom in udarila bi se bila, tako sem bila jezna nase. Potočnik pa je odvrnil čisto mirno: „Oženjen, da. In človek je vendarle sam, če pomisli, tako neskončno sam. Imaš družbo, imaš najbližnjega človeka; ali prav do dna ti ne vidi nihče. Sam si, kakor boš sam, v grobu.“ Utihi je in pristavil: „Ta sam je grenak.“

„Kako smo sentimentalni!“ je nenadoma vzkliknila Mina.

„Saj res,“ je odvrnil Potočnik. „Pogovor v temi je vedno nevaren,“ je spet dejala Mina. „Pri žgimo luči!“

In zažarel je lilost senčnik in mesečina je izgnila.

„Malo čaja bi ne bilo napak, ali ne?“ in je že odšla v kuhinjo.

Nekako nerodno mi je bilo, ko sva ostala sama s Potočnikom.

Presedla sem se z zofe k mizi, se naslonila za njo in podprla glavo z rokami. Napeto sem gledala v svetiljko, da bi ne bila videla Potočnika, ker sem čutila, kako zre vame z globokim pogledom.

Sedel je na zofi in kar požiral cigareto. Že se je motovil siv oblček dima okrog svetiljke. Precej časa sva molčala, a potem sem zaslišala Potočnikove besede:

„Vidite — žena, to je dom in je svetiljke. In ta žena mora biti mati in gospodinja in ljubica. Ljubica v prvi vrsti. Da se ne taplja le v delu, ampak je vedno mlada in vedno živa ljubica za moža. Da je vedno privlačna, da

najde vedno besede, ki vzbujajo iznova ljubezen. In besedo ljubica čislam v višji meri od besede žena. Tole mi je prišlo zdale na misel, ne vem kako in zakaj. A jaz govorim in govorim, a vi molčite, gospa Helena.“

„Nisem vaših misli.“

„Ne?“

Pri sebi pa sem razmišljala, je li njegova žena taka, ali si želi, da bi bila tako. Ali jo ima rad ali jo nima rad. Še bolj sem se zazrla v svetiljko. Potočnik je vstal in hodil po sobi. Po kratkem molku je dejal:

„Kako mislite vi?“

„Nič. Jaz ne razumem tega — ne razumem nič več. Ne vem, kaj je prav in kaj ni prav. Nasih se mi zdi, da je vse prav in časih, da vse ni prav. Pa to je, najbrže individualno. Sploh pa — mož ki vidite žensko v drugačni luči in dvomim, da bi se kdaj strinja la v tem.“

„Težko, to je res.“

Pogledala sva se in še sem premišljala: ali jo ima rad ali jo nima rad?

Nenadoma se je ustavil za me noj, da sem čutila njegovo roko ob rami.

„Gospa Helena!“

„No?“ In nisem se ozrla.

„Vi niste srečni?“

„Ne.“

„Vedel sem.“

Ozrla sem se vanj in tisti hip me je poljubil na čelo. Vstala sem in šla počasi do okna. Naslonila sem glavo na mrzle šipe in hudo mi je bilo. Nisem jih slišala, čutila sem jih, njegove stopinje, kako so se mi bližale. Tik mene je že bil in je šepnil:

„Ste hudi?“

Nisem mogla do besede; odkimala sem.

(Dalje prih.)

J. S. Widgoj

SLOVENSKI FOTOGRAF

489 EAST 152nd STREET, COLLINWOOD

Izdeluje vsakovrstne slike: poročne, družinske in otroške slike po najnovejši modi in po nizkih cenah. Za \$4.00 en ducat slik in po vrhu vam naredim še eno veliko sliko zastoj. Predelujem tudi z malih slik na velike. Odprto vsak dan in tudi ob nedeljah. — Se priporočam cenjenemu občinstvu. Držite se domačega podjetja.

VSE DELO JE GARANTIRANO!

STARO IN MLADO

bode prihitelo

v Nedeljo 19. Februarja

ob 7:30 uri zvečer

V DVORANO SLOVENSKEGA DOMA NA HOLMES AV.

Da vidi višek marljivosti

Dram. društva

“LILJA”

v prireditvi čisto nove, pazljivo naštudirane veseloigre z petjem (operete) v treh dejanjih

“Rodoljub iz Amerike”

To vam je igra! Take vrste iger gotovo še niste imeli prilike videti. Le kdor je videl predstave tega društva, kot: “Detektiv”, “Nebesa na zemlji” in dr., dotični bode že vedel kaj mu je storiti, — ako vam rečemo, da bode to predstava še nekaj boljšega. Slovenci smo že take vrste ljudje, da zahajamo najrajši tja kjer je obilo zdrave zabave in smeha: in ta igra vam nudi toliko smeha, da ne bode nikomur žal, kdor nas bo posetil, pač pa onemu kateri ne bo navzoč. Apeliramo na vse naše dosedanje posetnike, da nas gotovo zopet posetijo, ter pripeljejo z seboj svoje prijatelje in znance. Podpirajte kulturna društva!

Predstava se prične točno ob napovedani uri, zato se vas prosi, da upoštevate to.

Po igri prosta zabava in ples. Igra orkester g. Ivanuša.

VSTOPNINA: 75c 50c. in 25c.

Vse prijatelje lepe igre in zabave, vljudno vabi

LILJA.

ZA ZABAVO IN POUK

— čitajte —

“V močvirju velemesta”

Roman iz življenja priseljenke v Ameriki

CENA 50c.

Naročite pri

Ameriško-Jugoslovanska Tiskovna Družba

6418 ST. CLAIR AVE.

Ravnokar je izšla knjiga

Razkrinkani Habsburžani

katero je izdala Ameriško-Jugoslovanska Tiskovna Družba.

Knjigo je spisala grafičar Larleh, bivša dvorna dama na Dunaju.

V knjigi opisuje vse podrobnosti vladajoče habsburške klike, kakor tudi smrt cesarjevega Rudolfa.

Knjiga je jako interesantna in priporočamo rojakom, da si jo takoj naročijo.

Cena knjige je samo 60c

Clevelandske novice.

— Iz trga. Tekom včerajšnje-ga dneva so se cene nekaterim jestvinam nagnile nekoliko navzdol, to pa seveda samo pri pro-daji na debelo. Sveža jajca so se pocenila za en cent, pri ducatu, poljski pridelki so šli tudi rajše nekoliko navzdol kakor navzgor. Špinača, zelena paprika, zeljnate glave in salata, vse to se je zna-tno znižalo. Salata se je prodaja-lo po \$1.25 basket, ki tehta 10 funtov. Tako poceni se jo že pre-cej časa ni dobilo. Zelena papri-ka se je prodajala po \$2.75 ko-šara. Živa perutnina je ostala pri stari ceni. Spekulantje s če-bulo žajnejo velike dobičke, kaj-ti cena čebuli je sedaj najvišja izza leta 1917, ko je bilo veliko pomanjkanje iste. V jeseni so šli spekulantje na delo, ter so spravi-li velik del lanskega pridelka v skladišča, sedaj pa gre cena če-buli stalno kvišku in je prilezla od \$3.00 sto funtov že na \$9.00. Leta 1920 pa je bila najvišja ce-na čebuli od \$5 do \$6 sto funtov.

— Trije moški so oropali sino-či tri trgovine na zapadni strani mesta, nakar so ušli zasledovani od policije na vzhodno stran me-

sta, izvršili še en rop in se zopet vrnili na zapadno stran, a navzlic vsemu prizadevanju policije, ni-so bili zajeti. Najprvo so se po-javili v mesnici Jakob Wolfa na 3436 W. 41 St. To je bilo okrog pol sedmih zvečer. Dva izmed moških sta prišla naprej ter na-ročila kos šunke, ko jima je me-sar isto zaval, je stopil v mesnico tretji moški, ki je z revolverjem v roki potisnil Wolfa v zadnjo sobo. Tu so našli moški klopčič vrvi, s katero se mesarja zvezali in ga pustili. Ostalo vrv in pa \$30 so vzeli seboj, ker so vedeli, da jo bodo še rabili. Na isti na-čin so oropali tudi Mathew Smith grocerijo na 2155 Broadview Rd. kjer so dobili \$50 v gotovini in Zak Shoe Co. na 9717 Lorain Ave. V vseh slučajih je bila po-licija nemudoma obveščena, to-da roparji so ji vedno ušli ravo no pred nosom.

— Mestni svet je sprejel od-redbo, da Nickel Plate železniš-ki družbi ni treba graditi mostu na W. 38 St. križišču, ki je eno izmed najnevarnejših križišč v Clevelandu. Tozadevno ordinan-co je predložil mestni svetnik M. L. Sammon, trdeč, da bo prihra-njenega mestu s tem \$25,000.

Nadalje je sprejela mestna zbor-nica ordinanco, da se dovoli \$100 000 za izboljšanje Highland Park pokopališča; odobrila je tu-di resolucijo za ustanovitev brez plačne zdravniške postrežbe v mestni bolnišnici. Tudi glede ko-pališča v Gordon parku se je u-krepalo in sicer se je sprejelo re-solucijo, naj se proračuna, kolj-ko bi stalo novo poslopje.

— Prileten zdravnik poslan v zapor. Dr. W. H. Black, star 89 let, 1028 Woodland Ave., ter ve-teran civilne vojne, je bil obso-jen od sodnika Waltherja od e-nega do sedem letnega zapore v prisilni delavnici, ker je izvršil na Olgi Boudanov neko operaci-jo, ki je povzročila njeno smrt. Black je trdil, da je nedolžen še tudi potem, ko je bil že obsojen.

— Kakor kaže, se bo znižala voznina po poulični železnici na pet centov enkrat v prihodnjem juliju. V obrestovalnem fondu, ki regulira ceno voznini, se bo sedaj kmalu nahajalo \$400,000 in če bo šlo tako naprej, bo do julija v omenjenemu skladu \$700,000, svota, ki se mora dose-či, predno se more voznina zni-žati.

— Dasiravno se je izrazil žu-pan Kohler na ponedeljkovi seji mestne zbornice, da bodo mora-li vsi upniki, katerim dolguje mesto kaj izza lanskega leta, vlo-žiti tožbe, da sodišče določi, se jih li izplača ali ne, pa je finančni osek mestne zbornice zato, da se poravnava vse te račune mir-nim potom, ker je mnenja, da je vsakdo, ki je nudil mestu kakor-šnokoli postrežbo, upravičen do plačila. Seveda, iz česa se bo ves ta dolg poravnal, je pa še precej zapleteno vprašanje.

— Včeraj je dospel v Clevel-land general John J. Pershing. Dasiravno je želel, da bi bil nje-gov sprejem brez vsakih cere-monij in ovacij, se je vseeno zbrala na Union železniški po-staji velika množica bivših voja-

kov in civilistov, ki so ga navdu-šeno pozdravljali.

— Društvo Naprej št. 5 S. N. P. J. je na svoji seji dne 5. Fe-bruarja 1922 sklenilo, da plača podpisane delnice S. N. Doma za \$2000.00 do konca meseca mar-ca t. l. Kolikor nima še svote na razpolago, si bode sposodilo pri svojem članstvu.

Društvo Carniola Tent št. 1288 The Maccabees je na svoji seji dne 12. februarja 1922 skle-nilo, da plača ostanek v lanskii kampanji podpisanih delnic S. N. Doma. in sicer še svoto \$3000.00 prve dni meseca Marca t. l.

Društvo Jugoslav Camp št. 293 W. O. W. je na svoji seji dne 11. februarja 1922 sklenilo, da plača ostanek podpisanih delnic S. N. Doma namreč svoto \$200 v mesecu Marcu t. l.

Društvo Slovenija je plačalo na račun podpisanih delnic svoto \$125.00 ter obljubilo plačati ostanek v mesecu Marcu. Društvo Slovan št. 3 S. D. Z. pa je plačalo na račun \$50.00.

Kampanja za S. N. Dom do-bro napreduje, želimo, da tudi dru-ga društva sporočijo njih skle-pe, da se objavijo.

Frank Hayny, Whitney, Pa. Louis Tolar, Imperial, Pa. Anton Jerich, Lloydell, Pa. John Branstetter, Yukon, Pa. Paul Weis, Casselman, Pa. John Turk, Claridge, Pa. Frank Baznik, St. Mary, Pa. Anton Kovačič, Irvin, Pa. Martin Koroshetz, Raphton, Pa. Vincent Jerševar, North Besse-mer, Pa.

Mike Jerina, West Newton, Pa. Bavdek Frank, Dunlo, Pa. Mišmaš Joe, Whitney, Pa. Zupančič Tony, Martin, Pa. Kovačič Anton, Export, Pa. Thomas Oblak, Manor, Pa. Jos. Cvelbar, Sharon, Pa. Louis Lindich, P. O. Box 554, Greensburg, Pa. Jakob Mihevec, Box 28, Vand-ling, Pa. Math Kos, Box 227, Cuddy, Pa.

Druge države:

Krall Joseph, Pueblo, Colo. John Virant, Salida, Colo. John Gudnich, Box 334, Ely, Minn. Otto Majerle, Eveleth, Minn. Louis Vesel, Gilbert, Minn. Anton Zornik, Herminie, Pa. John Paulin, E. Worcester, N. Y. Herman Pehrlin, Little Falls, N. Y. L. Skube, 28 Broadway St., Go-vanda, N. Y. Math Lipovšek, Blanford, Ind. Joseph Lustek, Pursglove, W. Va. Thomas Reven, Volby Grove, W. Va.

Frank Novak, Dodson, Md. Jakob Predikaka, Stanton, Ill. Frank Francelli, Brooks, W. Va. Martin Jurkas, Aurora, Ill. Frank Strmšek, Detroit, Mich. Stanley Pahor, Milwaukee, Wis. Frank Polanc, Box 108, Pierce, W. Va.

Tomaž Cadež, Rock Springs, Wyoming.

Vsi gornji zastopniki so upra-vičeni nabirati nove naročnike in pobirati zaostalo naročnino za dnevnik "Enakopravnost". Roja-kom po naselbinah jih toplo pri-poročamo in želimo, ko vas obiš-čejo, da se boste gotovo naročili ali pa plačali zaostalo naročnino. Naselbine kjer še nimamo za-stopnikov in bi kdo želel prevze-ti zastopstvo za naš list, naj piše na spodnji naslov in mi mu bomo poslali potrebne listine ter druge podatke.

DR. L. E. SIEGELSTEIN
Zdravljenje krvnih in kroničnih bolezni je naša specialiteta.
308 Permanent Bldg. 746 Euclid ave. vogal E. 9th St.
Uradne ure v pisarni: od 9. zjutraj do 4. popol. od 7. ure do 8. zvečer. Ob nedeljah od 10. do 12. opoldne.

Rojaki se pohvalno izražajo, da je

Jack Grdina-ta
16011 Waterloo Rd.

restavrant najboljši, ker postreže z okusnimi domačimi jedili. Torej kadar je vaš želo-dec v tiski, se oglasite pri nas. Dobijo se tudi mehke pijače, cigare in cigarete.

ZAKAJ?

ZATO: Ker hočete dnevnik, ki se bori za vaše interese in ker je istega nemogoče izdajati brez oglasov —

ZATO: ker pomeni vsak oglas v vašem listu več dohodkov za vaš list —

ZATO: ker ako kupujete od trgovcev, ki oglašajo v Enakopravnosti, ni potreba od vas nikake žrtve a isto-časno pomagata vašemu listu finančno —

ZATO: ker ako omenite trgovcu, da kupujete pri njem zato, ker oglašja v Enakopravnosti, bo dal čim več oglasov —

ZATO: Vpoštevatje najprvo one trgovce ki oglašajo v dnevniku

ENAKOPRAVNOST

In naročajte se nanj.
Vedno najnovejše vesti, povesti itd.

Ameriško-Jugoslovanska Tiskovna Družba

Princeton 551 6418 ST. CLAIR AVE.

NAŠI ZASTOPNIKI.

Potovalni zastopnik John Ja-klich.

Krajevni zastopniki za drža-vo Ohio.

Za Cleveland:

John Renko, Jernej Alesh, L. Mayer, Anton Jankovich. — **Za Collinwood:** Ludvik Medvešek, Karl Kotnik, J. F. Bohinc. — **Za West Side:** Andy Kljun. — **Za Newburg:** Josip Blatnik. — **Za Nottingham, Euclid, Nobel:** Vin-cent Koller.

Hrvatski zastopnik za Clevel-land in okoličice: Ludvik Deliši-monovič.

Gaspar Logar, Niles, O. Jos. Sankar, West Park, O. Laurich Silvester, Barberton, O. Frank Cesnik, Warrensville, O. Mirko Mihely, Brewster, O. Tony Ogrin, Conneaut, O. Louis Koželj, Lansing, O. Joe Hribernik, Glencoe, O. Košir Frank, Akron, O. Vincent Jereb, Kenmore, O. Math Leskovec, 35 Smithsonian St., Girard, O. Max Kragelj, 1819 E. 33rd St., Lorain, O.

Za Pennsylvanijo:

Louis Hribar, Bessemer, Pa. Andrew Vidrich, Johnstown, Pa. Rudolf Gorjup, Moon Run, Pa. Anton Sinčič, Farrell, Pa. Georg Plesničar, Onnallinda, Pa.

NADVSE ZANIMIV

Zabaven Večer

priredi društvo
Lunder - Adamič
V S. N. DOMU.
v Soboto 25. Feb.
Vsi dobrodošli.

List Enakopravnost je pričel izha-jati iz potrebe. Tako je tudi potreb-no, da se ga povspeši do cilja—trd-ne in neomajene podlage v splošnem, sti to, da se vsak izmed čitateljev potrdi pridobiti čimveč novih bo-jevnikov — naročnikov. List je stor-il že mnogo za vas, da za vas, ki čitate te vrstice. Koliko ste pa sto-rili vi za list?

Uprava "Enakopravnosti"
6418 St. Clair Ave.,
Cleveland, O.

In Memoriam

ZELE — Corp. Fred N. In loving memory of our beloved son and brother, who died three years ago to-day, February 15, 1919:

You have given the youth of your manhood,
You have given the flower of your life
To honor the flag of your nation.

"DRUŠTVO SLOVENIJA"

Predsednik Louis Tomšič, 3017 St. Clair Ave., podpredsednik John Perušek, 14222 Westrop Ave., tajnik John Germ, 1089 E. 64th St., rač. tajnik Frank Ko-čevar, 1871 E. 52nd St., blagaj-nik John Fortuna, 1401 E. 47th St. Seje so vsako prvo nedeljo v mesecu v S. N. Domu. Podrob-nosti se pozvedo pri predsedniku ali tajniku. Za sprejem novih članov je zdravnik Dr. Kern. (x)

LJUBITELJEM zabavnega in podučnega čtiva priporočam svo-jo bogato zalogo raznovrstnih knjig. V zalogi imam razne ro-mane, pripovedne in podučne spise ter knjige za splošno strokovno porabo.

Pišite po cenik!

Jerry Alesh,
6223 GLASS AVE.,
Cleveland, O.

MALI OGLASI

ISČE SE DEKLE
za splošna hišna opravila.
Vprašajte na 1193 E. 60. St. (39)

ČEDNA OPREMLJENA SO-BA s hrano ali brez se odda enu-mu poštenemu Slovencu; elektri-ka, kopališče in gorkota. Vpraša-naj se na 1125 Norwood Rd. (37)

PRODA SE GROCERIJA
v sredini slovenske naselbine; ce-na zmerna, radi odhoda od tu-kaj. Kdor želi dobro trgovino, naj se zgleda v uradu tega lista. (37)

PREMOG
Po izrednih cenah.
Pristen Bergholz lump \$7.00 ton
Priplujemo ga kamorkoli na vshodnem delu mesta.
Zglasite se na Collinwood Brick Yardu ali pokličite po telefonu. Ken 260 ali Wood 429. — Pri nas uposlujemo edinole Sloven-ske delavce.

BOLGARSKI KRVNI CAJ
zavžit vroč predno greste k počitku pomaga naravi
Pregnati prehlad.
Varovati vas pred influenco.
Urediti jetra.
Pospešiti delovanje črevesja.
Bolgarski krvni čaj je iz samih ze-lišč. Vaso kri napravi rudoč in moč-no in vam da moč zoperstavljati se boleznim.
Se prodaja po vseh lekarnah ali po zavarovani pošti, 1 velika dru-žinska škatlja \$1.25 ali 3 za \$3.15 ali 6 za \$5.25. Naslovite H. N. Von Schlick, President Marvel Products Co., 433 Marvel Bldg., Pittsburgh Pa.

SPOMLADNE

obleke čistimo in barvamo že sedaj.

Prinesite čist in barvat sedaj, dokler so cene še nizke,

Cent. 5694
Rand. 5694

FRANK

Cleaners & Dyers (INC.)

TOVARNA E. 60 BONNA
Podružnica St. Clair
pri Addison Road.

Cent. 5694 Rand. 5694

Louis Henikman
439 E. 156th Street
Tel. Wood 180-L

Avtomobil za:
krste, poroke, pogrebe in za druge slučaje.

Se priporočam.

Dnevnik Enakopravnost
je **ZICA**
ki spaja odjemalca s trgovcem
Oglas v našem listu dospe na svoje dolo-ceno mesto liki tele-gram.

J. LUŠIN.
1105 E. 74 St. (x)